

**Szerkesztői iroda:**  
Nagy-Enyeden  
**A KIADÓHIVATALBAN**  
hová  
lap szellemi részét illető  
közlemények küldendők

**Kiadóhivatal:**  
Wokál János könyvkereskedése  
hová  
az előfizetések és hirdetések  
bérmentesen küldendők.  
Kéziratok nem adatnak vissza.

# KÖZÉRDEK.

## Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

**Előfizetési feltételek:**  
helyben házhoz hordva vagy  
vidékre postán küldve  
egész évre 4 frt,  
félévre . . . 2 frt,  
negyedévre 1 frt.

**Hirdetmények díja:**  
3 hasábos petit sorért, vagy  
ennek helyéért 5 kr.  
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

### A Romániával megújítandó vámszerződés és Erdély.

(Sz.) Az erdélyi képviselők a Romániával megújítandó vámszerződés tárgyában memorandumot dolgoztak ki és juttatták Tisza Kálmán miniszterelnök és gróf Széchenyi Pál földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter kezeikhez.

Ezen memorandumhoz hozzájárultak az értekezleten résztvevő összes erdélyi országgyűlési képviselők pártkülönség nélkül, mely körülmény az operatum súlyát nagy mértékben emeli. Célja, hogy a vámszerződés megújítása alkalmával Erdély hazarészünk speciális gazdasági érdekei az intéző körök által megérdemelt figyelembe vétessenek. — Ezt a régi Erdély gazdasággal és iparral foglalkozó polgársága, a kérdés megoldására befolyással bíró államférfiaitól méltán meg is várhatja. Mert Erdély területe közvetlenül határos lévén Románia területével, egy elhibázott vámszerződés hátrányai ezen országrész gazda és iparos polgárságát közvetlenül s így legérezhetőbben fogják sújtani.

A memorandum alapeszméje az, hogy lényegében az a vámszerződés tartassék fenn továbbra is, mely monarchiánk és Románia között tíz évóta fennáll, jóllehet maga is elismeri, hogy ma az az előny, melyet monarchiánk Romániának nyerterményei, valamint szarvasmarha és sertéseinek vámmentes, vagy esekély vám mellett való behozatalával biztosít, tőlünk Romániára nézve nagyobb engedmény s így nagyobb előny, mint mekkora most lejáró szerződésünk megkötésekor volt.

Ezzel az is ki van mondva, hogy az az előny, melyet monarchiánk a közöttünk és Románia között ezideig fennállott vámszerződésnek az eddigi alapon leendő megújítása által a szomszéd államnak

hajlandó nyújtani, első sorban az erdélyi részek polgárainak rovására fog történni.

Bizony ebben nagy igazat adunk a memorandum alapján álló erdélyi országgyűlési képviselőinknek.

A vámszerződésnek Romániával az eddigi alapon való további fenntartása rovására fog történni az erdélyi részek polgárai legnagyobb részének, mert Erdély hazarészünk túlnyomó részben állattenyésztéssel, földműveléssel és nem iparral foglalkozó országrész. Ilyen Románia is. A mezőgazdaság és állattenyésztés terén pedig Romániával szemben a versenyt semmiképp ki nem bírhatjuk, mert az erdélyi részek földje megközelítőleg sem oly termékeny, legelői nem oly kövérek, mint a minő termékeny Románia földje és kövérek legelői. Ez olyan igazság, mely további bizonyítást nem igényel. A gabonának, szarvasmarháknak, sertéseknek Romániából beözönlése okozza, hogy az erdélyi részekben a gabona ára reudesen 2 frrtal is alantabb áll métermázsánkért, mint az anyaország más vidékein. Szarvasmarháink és sertéseink ára is ugyanezen arányban nyomatik alá.

Ez a körülmény pedig hazarészünk gazdaközönségére az adott viszonyok között annyira nyomasztó hatású, hogy általa fennállása van lényegesen megtámadva.

Tudják ezt országgyűlési képviselőink is. Ezért sürgetik memorandumukban olyan intézkedéseknek szerződésen nyugvó életbeléptetését, melyek által a nyerterményeknek, szarvasmarha és sertéseknek Romániából az erdélyi részekbe vámmentes behozatalának reánk nézve felette hátrányos következményei némileg orvosoltatnának. Ilyenek pl. hogy Romániából csak azok a nyertermények lennének szállíthatók monarchiánk területére, melyek kizárólag ennek határain termeltek; hogy kis iparunk produktumait ne azon tarifa szerint

vámolhassa meg, milyen szerint a nagy ipar termékeit vámolta és vámolja; hogy a vesztegzári intézkedések a szarvasmarha és sertés behozatalára nézve szorosán körülírassanak; hogy Románia kötelezze magát miként vasutaink csatlakozásait nem nehezíti, mint eddig tevő.

Ezeket ohajtják képviselőink Romániától viszonozásul nyerni azon előnyökért, melyeket monarchiánk azon állam részére nyújtana azáltal, hogy megengedi, miként nyerterményeit, szarvasmarháit és sertéseit a jövőben is vámmentesen szállíthasson hozzánk.

Erős meggyőződésünk, hogy ezen előnyök az erdélyi részek birtokosságára nézve korántsem ellensúlyozzák azon hátrányokat, melyek reánk kérdélyiekre abból folynak, ha Románia nyerterményeit hozzánk továbbra is vámmentesen szállíthatja. Az erdélyi részek gazdasági érdekei határozottan a behozatal megszorítását követelik. Attól tartunk, hogy e nemű érdekeink kétesértékű, magasabb birodalmi érdekek megnyerhetéért ismét áldozatul fognak oda adni.

Későre lesz az, mikor nálunk a kis ipar olyan lendületet fog venni, még ha államunk kormánya ennek emelésére az elégséges támogatást megadná is, mit képviselőink élénken sürgetnek, hogy ipari produktumaink bevételéből folyó haszon, Románia mezőgazdasági produktumainak akadálytalan behozatalából folyó anyagi hátrányt ellensúlyozza.

A jó közlekedési utak készítése, a hitelviszonyok javítása kétségen kívül sokat fognak javítani az erdélyi részek ielen elszomorító, sőt aggasztó gazdasági helyzetén, de mindezek megtörténhetnek anélkül is, hogy az erdélyi részek mezőgazdasági érdekei Románia kedvéért feláldoztassanak.

A nélkül, hogy országgyűlési képviselőink legnemesebb intencióját kétség alá vonnók, vagy velők szemben azon vádat emelnők, miként a kér-

## TÁRCZA.

### Ibolyák.

— Ápril 13. —

I.

— Nézd a tavaszt! virul virága,  
Lágy dal vegyül az illatárba;  
Nézd pompáját a kéklő égnek, —  
Megittasul a szív, a lélek . . .

Nézd a tavaszt! . . . Ne mondj te nekem,  
Csak engedj szép szemedbe nézmem.  
Kék ég derül mosolygva abban, —  
S érzem, hogy szívemben tavasz van!

II.

Miről susog az enyhe szellő?  
Végtelen, édes szerelemről . . .

Miről dalol a kis madárka?  
Ki nem szeret — örökre árva!

A kék habok erről beszélnek,  
Virágtérén a messzeségnek . . .

Hát én miről, miről daloljak? . . .  
Ó szerelem, te szent, te üdvös  
Mindég te rólad!

III.

És rólad Te! . . . hisz' ugy szeretlek,  
S mindég szeretni foglak!  
Elmondtam már minden virágnak  
S ezernyi csillagoknak.

A fényben uszó szép tavasznak  
Dalommal hirdetem ki:

Van még hű szív e nagy világon  
S tud igazán szeretni!

Farkas Sándor.

### Új élet régi tudomány.

— Irta Börne Lajos 1823. —

Alfons arragoniai király, kora elnevezése szerint a csillagász, a filozóf és böles mondta, hogy „sokkal bir az ember, sokra vágyik, de a földi javak közül csak a következők lényegesek: a de a földi tüzelésre, az ó bor ivásra, a régi barátok társalgásra, a régi könyvek olvasásra, — minden egyéb haszontalanság.” Mivel minden jó gazdaszszony tudja, hogy a száraz fa jobban ég, mint a nyers, mindenkinek jobban izlik az ó bor, mint az új, s mindenki tudja, mennyivel többet ér a régi barát az újjal: beszéljünk csak a régi könyvekről.

Elfogadott s gyakran hangoztatott igazság, hogy nincs semmi új a nap alatt. Ami történik, már máskor is megtörtént, amit gondolunk, már mások is gondolták előttünk, amit mondunk vagy írunk, azt már mások is mondták vagy írták. — Azt hisszük gyakran, hogy új igazságra találunk, igazán is csak találtuk, más valaki vesztette el azt. Csak úgy fedezzük fel, hogy Amerikát s valamint a természetbúvár nem teremtette az új állatfajt, melyet ő ismertet először, az új eszméket, melyekkel kortársainkat megismertettük, sem mi alkottuk. — Miután ez így van s mindnyájan könyvekből okolunk, az a kérdés, hogy régi vagy új könyvekből okulhatunk-e inkább? Több oknál fogva tanácsosabb az első. A régiéknél az élet nem volt elválasztva a tudománytól, ők az életből merítették eszméiket s eszméik szerint éltek, s mivel ez eszmék alkotói egész lényének hű kinyomatai voltak, nem hiányozhatott belőlük sem az erő, sem a tartósság. Mindaz amit tettek és szóltak, egyenesen a szív ministeriumából s a szellem titkos kabinetjéből jött. Ho-

lott korunk bölcsészeinek és államférfainak műveiben, mint a „Hivatalos Közlöny“ben egy igen rövid hivatalos rovat után jó hosszú nem hivatalos rovat következik. — Miként is lehetne abban tartósság, erő és báj, mit kelletlen hivatalos órában végzünk és írunk szorakozott fővel, mikor pihenünk háttérben feleség, gyermek s telt pohár esábitgat. Az is megfontolandó, hogy sok újabb író, ki a régiéktől tudatosan eszméket sajátított el s azokat sajátjaként árulja, hogy a tolvajlást leplezze, a lopott eszmékről eltünteteti az ismertető jegyet s ezáltal megfozotta azokat azon jellemző bélyegtől, melyben saját szerűségük nyilvánult. Sokszor beszélünk a jó régi szerzők egyszerűsége- s tisztaságáról, honnan eredt ez egyszerűség, e tisztaság? A régiéket nem igerkeztek annyira tündökölni, nem azért, mintha nálunk színeryebbek lettek volna, de akkor szónokok és írók nem hozsásgáltak, mint most, s a ki feltűnni akart, annak nem kellett ugy ordítani és vakítani, mint napjainkban. A régiéket a dologhoz, az igazsághoz tartották magukat, nem volt szükségük szétzúzó szavakra s csillogó szólalomokra, elégnek tartották, ha nézeteiket szabatos vonásokban közlik.

Igy szállottak át a régi művek az új korra, de a gondolatok, az emberi szellem ezen lenyomatai olyanok, mint a rézmetszetek, az irás előtti nyomások a jobbak. A könyvnyomatás feltalálásával a régiéket nézetei sokszorozódtak, nagyon elterjedtek, de meg is gyengültek. — Aztán ugy is bántunk velők, mint a gyermekek a színezni való képekkel. Kiszíneztük a régiéket rajzait s mivel figyelmetlenségből, ügyetlenségből, vagy mert nehéz az ecsetet mindég szilárdan és biztosan kezelni, jobbra is, balra is kitértünk: elmosódtak a kép körvonalai s másolt tudományunkról el lehet mondani, hogy az eredeti kép igazsága közlül ugyan meg van, de elől is, hátul is hamis. Minden tudományt létrául használunk, hogy az égbe hágjunk rajta s ha már fenn vagyunk, vagy hisszük, hogy fenn vagyunk, megvetéssel fordulunk el tőle.

dés beható tanulmányozása nélkül emelték fel szavukat az általuk képviselt hazarészt oly közlekedési érdeklődés által, amelynek az erős meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy a monarchiánk és Románia között fennállott vámszerződésnek az eddigi alapokon leendő további megújítása, mezőgazdaságunk további hanyatlását fogja maga után vonni. Az erdélyi részek gazdasági érdekei határozottan azt követelik, hogy Románia nyersternéneinek, valamint szarvasmarha és sertés produktumainak behozatala monarchiánk területére méltányos vámtarifa felállításával megszoríttassék.

### Enyed város képviselőinek közgyűlése.

— 1886. április 24-én. —

Noha a közgyűlési meghívóban kevés tárgy volt jelen gyűlésre kitérve, mégis volt köztük olyan, mely általános érdeklődést keltett s egyhangú megállapodásra bírta a képviselő testületet; ezen tárgy volt a város szállodájának mind külcsinjét emelőleg, mind belső — a szükséglet és jelen igényeknek megfelelőbb — rendezését illető átalakítása. Közgyűlés azon hitben és reményben, hogy jelenbeni bérlője képes leendő s szándékában is van — ezen szálloda régi jó hírnevét, melyre a képviselő testület nagyobb része még most is elevenen emlékezik vissza, mely azonban az utóbbi időben csaknem egészen elhomályosult: visszaszerezni, — készséggel szavazta meg a mintegy 400 frtra menő átalakítási költséget, s tette ezt annál nyugodtabban, mert bérlő az eddig tűzörtanyául használt két kis szobának is átengedése mellett önként ígérte az előbb megállapított bérlőlet évi 150 frt bérfizetéssel pótolni, miáltal az átalakítási költség is ilyen uton pár év alatt fedezve lesz.

Előzetesen felolvastattak és kihirdetettek a m. kir. honvédelmi és eszék. kir. közös hadügyi miniszteriumok körrendeletei az 1886—87. tanévben betöltendő alapítványi helyek pályázatára, — névszerint a m. kir. Ludovika-akadémiában több külön nevelő és képző intézetekben rendszeresített magyar állami alapítványi helyekre; valamint a cs. kir. katonai nevelő és képző-, egy katonai tisztii leányok nevelő intézetében nyitott helyekre.

A városi tisztii ügyész véleménye alapján a néhai Vas Miklós és neje hagyatéka ellen folyó hó 30-ra kitűzött árverésben, a város jogai és érdeke védelmére megjelenni tanács utasítva lett.

A folyó éven kezdődő 3 évrő szabályszerű bélyegekkel ellátottan megszerkesztett és hitelesített bérlési szerződések: a piaci szemét- és vásárvám szedéséről, a középső és alsó malmok bérléséről bemutatván, közgyűlés által jóváhagyattak.

Végül szönyegre került a nagyenyedi határtagositási, még ezeitől el nem intézett költségek behajtása, azon alkalomból, mert dr. Magyar Károly, ki ezen czim alatt a helybeli kisegítő takarékpénztárnál mintegy 2000 frtos váltókövetelésben jótállója a város közbirtokosságának, — felszólamlott, kérve ezen kötelezettség alóli feloldoztatása felől most már sikeresen intézkedni.

Közgyűlés méltányolva a felszólamlást, elhatározta ezen ügyet tanulmányozás és jelentésének a legelső közgyűlésre beterjesztése elkötelezése mellett a közgazdasági bizottságnak kiadni. — Egyéb tárgy nem lévén, a gyűlés eloszlott.

### Referens.

Ezért nem érünk soha észre, mert mielőtt elértük, eszközök aljaitjuk; ezért van, hogy sokat összeavartunk s a régiéknél nem egy jó tanítást megfosztottunk nem értékétől. — ezt nem tehetjük — hanem megérdemelt jutalmától. Természetesen előbb vagyunk, mint a régié, de annyira haladtunk, hogy saját otthonunkat sem leljük, s míg ők tudásuk szűkebb körében minden újat s újvesztőt ismertek, nekünk aggódva s szorongva kell messze-terjedő bolyongásainkban az eltévedett égtájak felől az irányítótól kérni tanácsot.

Csak két tudományról fogunk megemlékezni — igaz, hogy e kétfő az embernek egész lényére kiterjed, — melyekben a régié messze felülmúlták a mostaniakat: az erkölcs- és államtanról. — a pogányság erkölcsstana igen szűk lett nekünk, kinőtünk belőle; a kereszténység erkölcsstana meg igen tág, nem tudjuk betölteni, s így élünk nem erkölcs nélkül, (mert ezt a hála az emberi természet jóságának s erejének, sem örültség, sem gonoszság, sem erőszak nem tudta kiirtani), hanem erkölcsstana nélkül. A pogányok rövidlátók voltak, nem láttak túl a síron. Eszeveszett tékozlókként fecserelelték el néhány rövid földi év alatt az élet összes javait, de jóllakva, ártatlanul s tudatlanul haltak meg, mint a gyermekek, a gyermekek pedig legközelebb vannak Isten trónusához. — A kereszténynek messzilatók, nem ismerik fel az életet, csak azt képesek olvasni, mi csillagokkal van az égbe írva, de ezt az írást sokféleképp lehet értelmezni. Mint a fősvény kincset halmoz kincsekre, kamatot kamatra s szigorogva, étlenségben pusztulnak el, bunnal terhelve s érezve a bűntudat terhét, de el van veszve, a ki elhagyja magát, s bűnös az, a ki magát bűnösnek érzi; odafenn nincs ügyész, nincs

### Levél a fővárosból.

Budapest, április vége.

(Az ünnepek után. — Tavasz mozgalom. — Az épülő város a föld felett és föld alatt. — A kolera. — Kiállítási okvetetlenkedés. — Az udvar „ithon.” — „Mozart halála.” — Májusi penitenciák.)

Két egész hete, hogy nem tisztelegtem kedves lapunk t. olvasóinál, a miért legyen fejmennek grácia. „Van-nak az életben perzenetek” — mondják a régi szónokok, mikor megihletti őket a dicsőítő szelleme. Hát nálam is „perzenetek” valának, a melyekben az ember olykor ünnepelel s olyan messze dobja a tollat, a milyen messze csak lehet. — Próbálja meg valaki napról-napra spenotot enni! Bizony a falhoz vágja a czuspájzos tálat, ha egyszer nem muszáj enni belőle. — Így vagyunk mi is az irással.

S husvétünk ritka szépen sikerült. A szent természet is felöltötte verőfényűvel átszött tavaszi zöld ruháját s mosolygott az emberek naiv örömeihez. Hiszen a fővárosi embernek olyan kevés kell az ünnepléshez! Egy derült szép nap, hogy kirándulhasson a városligetbe vagy a budai korezmák valamelyikébe a hagyományos halbszeitlikre. Ez az egész s még csak vendég sem kell a mulatozás-hoz, a mi felettlőbb való jó szokás megtakarítási szempontból.

A két napi „szentheverdel”-ben aztán ugy neki szoktunk az utazásnak és zöldnek, hogy a város képe azóta állandóan mozgalmas. Terek, sétahelyek zsufolva vannak; a katonai ténzenék bumberdója mindennapos zaja fülünknek, sőt már a zöldben is ott ragadt néhány árva cigány banda. Bizony ezt is meg kell becsülnünk, mert cigányaink ugy belemelegedtek a külföldi körutakba, hogy minden valamirevaló cigány banda kint csatangol nyaranként s a kutyabagosi és pipipócsi „zenekarok” értéke határozottan emelkedett.

No, a turudörök is emelkedtek. Az ideai tavaszi divat nem szelidített rajtuk s maholnap komoly kérdéssé válik az utczák tágosítása a közlekedés szempontjából.

Ugyis benne vagyunk az építkezésben. A krach után még nem észleltem akkora építési kedvet Budapesten, mint az idén. Eltekintve a néhány nagyszabású középület emelésétől, a magánosok rendkívül építkeznek. Mindenütt ott merednek az állványok fenýű-gerendái s a lég fulasztó a téglaportól és málterőtől. Ezek daczára a lakberek nem csökkentek s méreg drága ma is a lakások ára. Egyszer kimondottak az illetékes körök valami olyanfélé, hogy a pinczelakások építését nem fognak engedélyezni, de amint látom, minden új ház egy esomó földalatti lakásra épül. No, a kolera-nak is csak kell egy kis anyag. Hol venné, ha nem a pinczelakásokból? . . .

Pedig a kolera eljön. A tudós dr. Korányi tanár megmondta a minapában, hogy lesz részünk benne. Csak két helyet fog kikerülni: Péczelt és Gödöllőt, mert ott sohasem volt kolera. Ez a figyellem a két helység iránt annál kellemesebb, mert Péczelben van Korányinak a háza, Gödöllőn meg az udvar nyaral. Hogy menne hát oda a kolera? És hogyné mentesítene azokat a tudós dr. Korányi tanár? . . .

Az elmúlt kiállítási szép napoknak halvány visszfénye rebeg a városligetben. A kertészeti kiállítás. Tömegetől járja a közönség s a nagy iparosarnokban lelkeben még egyszer fölépíti azt a ragyogó kincsalmazt, a mely tavaly egy vakított. Ez-e, vagy egy éb az oka, nem tudom, de már a butoriparosok is akarnak rendezni az idén újabb kiállítást! Benne vannak, hanem hát a közönség is

áruló s a kegyelmes bíró csak azt a panaszt hallgatja meg, melyet a panaszló saját maga ellen emel. Egy égi s egy földi istent teremtettek, kiket pártvezérnek néznek, kik közül az egyikkel okvetlen rossz lábon kell állanunk, ha a másikhoz szegődünk. Szerencsétlennek kell lenni, hogy boldog lehessen az ember! Mintha a föld nem lenne az égnek egy része, mintha az idő nem volna része az öröklétnek s Isten mindenütt jelenvaló! A teljes boldogság nekünk így örökre elérhetlen, mint a láthatár, hol ég és föld ölelkezik.

Így állunk remegve az ingó hidon, mely az életből a halálba visz, nem merünk előre hatolni, nincs bátorságunk élni, nincs bátorságunk meghalni. Igaz, hogy jobbak vagyunk, mint gondoljuk s boldogabbak, mint hiszszük, de lelünk búskomor; nem annyira beteg, hogy a baj megölje s nem is annyira ép, hogy jól érezze magát. Minden természetes s egészséges vágyat szenvedélynek, minden szenvedélyt bűnnek vélünk, félünk, hogy akármilyen bűn pokolba juttat s naponta százszor is felrettenünk, hogy elvisz az ördög. Mily boldogtalanok vagyunk! A Megváltót megkötöttük s most várjuk az új Messiást, ki megváltja a Megváltót; esengünk az atyáért, a ki a fiut kiengesztelte a szentlélekkel. Mikor ez a harmadik testamentomi idő megérkezik, akkor a boldog ember, mint a dőlészaki fák, egyszerre lesz virággal is, gyümölcsessel is megáldva, egybeolvasztja a tavaszt az őszszel, egy időben lesz keresztény és pogány — akkor mindenütt ott lesz az ég, a hol lesz egy tisztán látó szem, mely azt felismeri.

(Folytatása következik)

benne van még a tavalyi terhekben nyakig, s ez az okvetetlenkedés egyáltalán nincs indokolva.

Rendkívüli élénkséget ad Budapestnek az udvari „ithonléte.” Több hetet szándékozik itt tölteni a királyi család s ennek a melege kellemesen árad szét a fővárosra is. Katonai szemlék, gyakorlatok, intézeti látogatások, vigzenezés, őrsegek felvonulása, az udvari kocsik ide-oda robogása, a kíváncsiak összeszaladása a fényes hiatok elé, a főraugu világ ittléte; nemsokára a versenyek — mind, mind emelik a mozgalmat s bizony erre a kis időre elefelejtjük, hogy a — provincián vagyunk.

Munkácsynak „Mozart halála” czimű legújabb remeke nagy közönséget vonz a műsarnokba. Ez a kép határozottan felette áll a „keresztre feszítés”-nek s méltó párja a Munkácsy „Milton”-jának. Az a technikai tökély, a melylyel a művész Mozart halálát megalkotta, hódolattal követel. Az egyetlen alak, a haldokló Mozarté provokál némi megjegyzést, mert az idealizált alak, és pedig a Schiller-typus eszményesítése. A műrekek a királyi tulajdona, a ki — ha jól tudom — 100.000 frtért vette meg Sedelmayer párisi műkereskedőtől, a ki Munkácsynak 200.000 frankot fizetett érte. — Maga a kép három csoportot mutat. Balfelől az éneklők (a kik a requiemet éneklék), jobbról három orvos, és az előtérben egy karszékben ül Mozart, a legelső perzekben, a mint elszálló lelke a requiem hangjaival tűnik tova. Háta megett egy nőalak, majdnem a legtökéletesebb alak a képen, és egy kis fiú. E képe után Munkácsynál nem lehet már h a l a d á s r ó l beszélni. Betetejézte művészetét.

. . . Itt a május, a hurezokodók nagyhete, telve penitenciával. — No, de erről siralmas énekekben legközelebből.

László Elek.

### CSARNOK.

#### A gyöngyvirág.

Szegény atyám! . . . beh sokat szenvedett! Mily szép volt ifju kora, milyen sötét, milyen gyötrelmes férfies agg kora! Élte rövid hajnal-biborát, fényes, ragyogó napját mily hamar váltá fel a szenvedések, nehéz megpróbáltatások hosszú sötét éjszakája, hogy soha véget ne érjen, míg a balál örök éjjelbe belé nem olvad!

És még így is, az emésztő kínok, súlyos fájdalmak között is fel-felillant benne szerető családjá körében a kedélynek egy-egy tóveteg sugára.

Olyan sokszor, olyan örömmel elbeszélte ifju korának változatos élményeit. Ilyenkor mintha újra élt volna, szemében ifju tűz ragyogott, megtört alakja kiegyenesedni látszott, míg egy-egy fájdalmas roham le nem rántá emlékeinek fényes egéből. Egy fájdalmas sohaj, egy kínos nyögés fejezte be az édes visszaemlékezés pillanatnyi örömet. „Áldjad az istent fiam, — szokta mondani — hogy tovább élvezheted az élet örömeit, hogy nem kell a föld porában vergődöd a kínok sulya alatt.”

Egy alkalommal gyöngyvirágot vittünk szobájába s ágya fejéhez tettük. Egyszerre szemmel láthatólag elszomorodott s kért, hogy vigyük ki a gyöngyvirágot. Kérdésükre, hogy miért nem szenvedheti a gyöngyvirágot, sokáig nem felelt; arczára a fájdalmas visszaemlékezés mólábús kifejezése ült. Végre megszólalt, hangja remegett. „Halljátok hát, hogy miért okoz nekem fájdalmat a gyöngyvirág látása.”

„Alig egy éve mult, hogy a gymnasiumot végezve, a katonai pályára léptem, mire elejétől fogva legtöbb kedvet éreztem. Tizenkilenc éves voltam. Segesvárt voltam állomásban, mint kadét. Innen egy pár meghitt pályasommal, mikor csak tehetők, mindig kilovagoltunk valamelyik szomszéd helységbe egyik vagy másik birtokos vendégszerető házához, hol leány is volt. Egy helyt két igen szép leány volt a háznál, egyaránt kedves és szeretetre méltó mindkettő. Ide többnyire csak ketten mentünk. én és egy kadettársam, egy előkelő szobeni hivatalnok fia. Az őszinte szívélyes fogadtatás a szülők részéről s a leányok elhajoló szeretetreméltó modora mind gyakoribbá tevő látogatásainkat, a nélkül, hogy valamelyikünk komoly szándékot árult volna el. Annyira fiatalok, tapasztalatlanok voltunk, hogy ilyesmi sokáig eszünkbe sem jutott; az egész ismeretségnék csak annyiban volt komolyabb jellege, mint más ismeretségnék, hogy sehol sem találtuk magunkat olyan jól, olyan otthoniasan, mint itt. Ugy látszott, hogy a leányok is éppen így éreztek. Hogy a szülők mit gondolhatnak, az eszünkbe sem jutott.

A közeledő május elsejének előre örövendettünk. Akkorra sikerült ismét egy napi szabadság-iddőt kieszközölnünk. A várva-várt nap megérkezett. A megelőző napi langyos eső után az idő szépen felderült s a legszebb tavaszi nap köszöntött, mikor a ránk várakozó kedves időtöltés reményétől felvillanyozva lóra pattantunk.

Utunk erdőkön vezetett keresztül. Mi lovainkat legényünkre bízva leszállottunk s valódi ártatlan gyermeteg örömmel szedtük az üde gyöngyvirágot, hogy bokrétaba kötve szépeinknek kedveskedjünk. Szintgy versenyeztünk, hogy melyik illeszse csokorba a mohón tópett virágokat, a midőn társam hirtelen ily kérdést intéz hozzám: „te melyiknek adod, Ilonának-e vagy Mathildának?” Társam

e kérdése, eddigi minden nösen feltűnt nekem sáros hangnyomattal zavartan néztem rá, eddig nem érzett vá mindig a meglepetés szem, hogy mindegy

VE

— A király kezelt s ott mulatott alatt több udvari úr május 5-én udvari várják, ki Laeroma gólkedéséből.

— Pauler T. nevű jogtanár mult 70 éves korában a budapesti egyetem tanítványai osztattal báró halála után 18 niszter lett, egy év hivatalától felmentés nécs elnökének neve junius 8-dika óta v tet volt jellemének vita nélkül szavazta lomról, de egyuttal is tanuskodott. — E megtört aggastyán lehetett látni, hogy legyen emlékeztető

— A husvét vezetett, ezért a lakó mint a szabadban lehetett részt. Így ig melynek ünnepeye látni az utcai élet áhitat gerjesztő jel börgőse s több ilye hátrányokat észlel lehetne haritni.

— Zalathna értesülés nyomán h eseményt, mely Z tőrekő kis bányá másodnapján megza tánczzal egybekötö melletti „Troján” rendes színhely. sozó századából a tagja szintén részt díjt a mulatság re de a mikor a tánc legények őket meg szólalkozás, majd o legény Rauscher ő s utóbbinak szuron zító szavakat intő bez. A többek köz vére-k a magyarokr közt azzal fenyege kiirtanak, ha még nák végül kénytele lövést teni. Vaszi Tatár Stefan súlyos Paskuczna, a lázo baja. Magyar ipar bántalmazattak, a nemzeti gyűlölköd községi éjjeli hivataláról megfelo togatni kezdte. Lá bűnösök kiderítése is kiszállt a me intézkedéseket me husvétii májális, vi egy szerencsétlen maradt végzetlen együttölés érdeké konkoly hintók le a törvény szigorá dése szigoru felüg dulhasson.

— Népmul nyos szokás szerint raja-nagyja a „Bé tánczezal s ezicze kakaslövés ezuttal inkább állatkínzás lenség, verekedés kedv daczára.

— Toroczki roczkószentgyörgy

Fig. s ez az

az udvar  
eni a királyi  
t a fővárosra  
ogatók, vig  
esik ide-oda  
s hiátók elő,  
ek — mind,  
kis időre el-  
nk.

legújabb re-  
Ez a kép  
nek s méltó  
nikai tükely,  
otta, hódola-  
ozarté provo-  
k, és pedig  
a király tu-  
rtért vette  
Munkácsy-  
a kép három  
a requiemet  
en egy kar-  
mint elszáll-  
megett egy  
epen, és egy  
már h a la-

gyhete, telve  
ekben legkö-

zó Elek.

redett! Mily  
telmes férfi-  
yes, ragyogó  
nehéz meg-  
háva véget ne  
vad!

os fájdalmak  
a körében a

te ifju korá-  
ja élt volna,  
ja kiegyene-  
le nem rántá  
aj, egy kinos  
lanatnyi örö-  
dani — hogy  
n kell a föld

szobájába s  
atóltag elszo-  
rtágot. Kér-  
nygyvirágot,  
szemlekez és  
gja remegott.  
hat a gyöngy-

mot végezve,  
egtöbb kedvet  
t voltam állo-  
pajtással,  
k valamelyik  
okos vendég-  
lyt két igen  
és szeretetre  
mentünk, én  
vatalnok fia.  
zéről s a leá-  
l gyakoribbá  
künk komoly  
asztalatlanok  
n jutott; az  
nolyabb jelle-  
sem találtuk  
mint itt. Ugy  
tek. Hogy a  
jutott.

örvendettünk.  
időt kieszkö-  
negelőző napi  
s a legszebb  
o kedves idő-  
nk.

lovainkat le-  
an gyermeteg  
gy bokrétába  
ersenyeztünk,  
ett virágokat,  
hozzám: „te  
ak?” Társam

e kérdése, eddigi magatartása után, váratlan volt. Különösen feltűnt nekem, hogy a leányok nevét olyan sajátos hangnyomattal mondta ki. Egy darabig némán és zavartan néztem rá, aztán úgy éreztem, mintha valami eddig nem érzett változás mennék keresztül, végre még mindig a meglepetés hatása alatt feleltem neki: „azt hiszem, hogy mindegy akármelyikünk akármelyiknek adja.”

(Folyt. köv.)

## VEGYES HIREK.

— **A király és a királyi család** Budapestra érkezett s ott mulatása 3—4 hétre van tervezve. Ez idő alatt több udvari ünnepély fog tartatni; egyebek között május 5-én udvari estély lesz, melyre a trónörökös is várják, ki Lacroma szigetén teljesen felépült téli gyönyörűségéből.

— **Pauler Tivadar** igazságügyminiszter s nagynevű jogtanár mult hó 30-án hosszas betegeskedés után 70 éves korában meghalt. Az elhunyt a zágrábi, majd a budapesti egyetemen volt az ésjogtan tanára s mint ilyen tanítványai osztatlan tiszteletben részesült. Eötvös József báró halála után 1871-ben vallás- és közoktatásügyi miniszter lett. egy év múlva igazságügyminiszter. 1875-ben hivatalától felmentették s az országos közoktatásügyi tanács elnökének nevezték ki. Az igazságügyi tárczát 1878. június 8-ika óta viseli. Nyílt őszinteség s igazságszeretet volt jellemének alapvonása. Utolsó költségelőirányzatát vita nélkül szavazta meg az országgyűlés, mi nagy bizalomról, de egyuttal személye iránti gyöngéd figyelemről is tanuskodott. — Ekkor már mint a testi szenvedésektől megtört aggastyán jelent meg a képviselőházban s előre lehetett látni, hogy napjai meg vannak számlálva. Áldás legyen emlékezetén!

— **A husvét** megünneplésének állandó jó idő kedvezett, ezért a lakosság úgy az egyházi szertartásokban, mint a szabadban történő mulatozásokban tömegesen vehetett részt. Így igen népes volt a feltámadási körmenet, melynek ünnepélyes jellegét legalább szerelnők megóva látni az utcái élet keretébe tartozó, de egyáltalán nem áhítat gerjesztő jelenetektől, minők a terhes szekerek dübörgése s több ilyenek. — Ugy hisszük, hogy mindezen hátrányokat észszerű rendőri intézkedésekkel könnyen el lehetne hártani.

— **Zalathnai véres májális.** Biztos forrásból vett értesülés nyomán hozzuk olvasóink tudomására azon sajnós eseményt, mely Zalathnának, e romjából felépült, előre törökös kis bányavárosnak ünnepi jó hangulatát husvét másodnapján megzavarta. — E napon a román legények tánczezal egybekötött nyári mulatságot rendeztek a város melletti „Troján” nevű ligetben, a hasonló időtöltések rendes színhelyén. A 82-ik gyalogezred helyben állomásozó századából a székegy származású legénység néhány tagja szintén részt ohajtott venni a táncban s a belépti díjt a mulatság rendezőjénél Tatár Stefanúnál le is fizette, de a mikor a tánchoz akartak kezdeni, ebben a román legények őket megakadályozták. Ebből nagymérvű össze- szólalkozás, majd dulakodás támadt. Paskucz Stefanu nevű legény Rauscher őrzvetőt s a szakaszvezetőt pofon ütötte s utóbbinak szuronyát is kirántván, elvitte. Egyesek lázító szavakat intéztek a mintegy 200 főnyi román tömeg- bez. A többek közt Deremus Miklós így szólt: „fel test- vérek a magyarokra!” Funacez Stefanu ektelen káromlások közt azzal fenyegetőzött, hogy magyart, németet egy láb- igitanak, ha még egyszer felkelnek. A szorongatott kato- náknak végül kénytelenek voltak fegyvert használni s néhány lövést tenni. Vaszilia Gligor azonban! holtan rogyott össze. Tatár Stefanu súlyos, Popa Nuez könnyűen löbsebet kapott. Paskucznak, a lázongás kezdeményezőjének nem történt baja. Magyar iparos legények, magyar nők és leányok is bántalmazták, miből az tűnik ki, hogy a tett alapoka nemzeti gyűlölködés volt. Elég sajtóságosan Porkár Juon közösi éjjeli óra is a rendezvény részére állott s békés hivataláról megfeledkezve Vas, János iparos segédet foj- togatni kezdte. László József kir. albiró a nyomozatot a bűnösök kiderítése végett már megkezdte s a szolgabíró is kiszállt a helyszínére a netalan szükséges rendőri intézkedéseket megtenni. — Így végződött a zalathnai husvét májális, vigság helyett szitkozódással, öklelődéssel, egy szerencsétlen ifju ember halálával, s a szivekben maradt véghetetlen keserűséggel. A jó rend s a békés együttélés érdekében kívánunk kell, hogy a lelketlen konkoly hintók lehető gyorsan s kellő mértékben érezzék a törvény szigorát, s hogy ily mérvű kihágások ismétlő- dése szigorú felügyelet gyakorlása által jövőre elő ne for- dulhasson.

— **Népmulatság.** Husvét másodnapján hagyomá- nyos szokás szerint az enyedi iparosok s földművesek apa- raja-nagyja a „Békamálba” vonult ki, hol az ifju népség tánczezal s cziczefutással mulatott. A máskor szokásos kakaslövés ezuttal elmaradt, s helyesen, mint ez régen is inkább állatkínzás volt, mint ártatlan időtöltés. Rendet- lenség, verekedés nem történt a nagyon lábrakapott rózsás kedv dazára.

— **Torockószentgyörgyi papválasztás.** A to- rockószentgyörgyi ev. ref. vallásu hívek ünnep másod-

napján fontos jogot gyakoroltak, midőn négy pályázó közül Aszalós György istvánházi lelkész választották lelképász- torukká. Kívánjuk, hogy a választás mindkét félnek meg- elégedésére szolgáljon, s ezen fontos magyarországi végvár- nak megszilárdítására s virágzására szolgáljon!

— **Tüzoltók májálisa.** Harsogó zenezéval vonult ki a helybeli önkéntes tűzoltó-egylet ünnep harmadnapján a „Bükkös lapossára”, hol a délután családi körben fesz- telen vidámság közt eltöltve, késő este lobogó fáklyafény mellett tért vissza a városba, egy kellemes nap emlékét hozva magával. A zenekar vig darabjai s a változtatva karban énekelt szép magyar népdalok a bevonulást nagy- ban emelték, s a néző közönségnek is élvezetessé tették. A menetet élelmi szerekkel megrakva volt szekerek hossza sora előzte meg, vagy kíséerte.

— **A 23 ik vadász zászlóalj** május 5-én indul ed- digi állomáshelyéről Maros-Vásárhelyről új állomáshelyére Abrudbányára. A zászlóalj fele Zalathnán fog elhelyeztetni. A közbiztonsági állapot javítása mulhatatlanul megköveteli, hogy e vidéken állandóan katonaság legyen elhelyezve.

— **Esküdtszéki tárgyalás.** Slaviceinek, a „Tribuna” merész hangú szerkesztőjének két rendbeli sajtóperében május hó 11-én és 12-én fog a kolozsvári esküdtszék ítéletet mondani. A tárgyalás és ítélet iránt országsszerte minden körben nagy az érdeklődés.

— **Fényes esküvő.** A sárdi ref. templom husvét másodnapján Konez Gyula dévai kir. alügyész s Szász Ilona kisasszony menyegzője alkalmából díszes közönség- gel telt meg. Csupán az ünnepélyen résztvevő rokonok s a környékbeli s távol vidéki hivatalos jó barátok száma 64-re ment. Néző közönség volt az egész falu népe, mely a menyasszony uri családjának mind jóakarója, vagy le- kötelezettje. Az esketést Veress Sándor ev. ref. lelkész végezte. Esküvő után a díszes nászmenet özvegy Szász Palmé urasszony házában dúsán megterített asztalhoz üt, hol a jó kedvvel fűszerezett lakoma éjfél utánig eltartott. Másnap a fiatal pár az összes nászszeregtől kísérve a gyulafehérvári indóházhoz köcsizott, hol érzékeny bucsut véve a szerető anyától, a sok rokontól s jóbaráttól, Dévára utazott. Ismételten szerencsét kívánunk a boldog fiatal párnak.

— **A roncsoló toroklob** Nagy-Enyeden a mult héten megint egy áldozatot ragadott el, de ez csak szor- ványos eset volt, s több azóta nem merült fel.

— **Ujabb nagy tűzvész** pusztított Liskó hat ezer lakósal bíró gácsországi városban. A tűz nem képezi a lengyel parasztság közt észlelhető ingerültség szomorú tünetét, mint némely lapok aggódva rebesgették, hanem vizsgálatságból származott, s a nagyrészt fából készült lakházakból 300 at elhamvasztott. Emberélet szerencsére nem esett áldozatul. A kár nagymérvű, de még eddig megbecsülve nincs.

— **„Gyulafehérvár és vidéke”** név alatt Pöcsa J. L. heti lapot indított meg, melynek első száma ápril 25-én jelent meg. Polemicus csillagzat alatt született, s ehhez képest nagyon összetűz a kolozsvári „Ellenzök”-kel, mely kételkedően nyilatkozott létjogosultságáról. Hogy hasonló hibába ne essünk, részünkről szívesen üdvözöljük ez új collgát s miután előfizetője — mint mondja — már eddig is szép számmal van, kívánunk neki szorgal- mas munkatársakat.

— **Siriska Andor** „A babonáról” ezimű népies nyelven írt műre hírdet előfizetést, mely a közép, a serdülőbb fiatalság s a mivel emberre nézve egyaránt vonzó legyen. A kis mű felöleli a babona és babonás tévhit összes nyilvánulásait s felsorolja a károkat, melyeket a babona nép erkölcsi életében, egészségében s gazdaságában okoz. A szerző művének széleskörű elterjedést biztosítandó 8—9 ív tartal- mi könyvére az előfizetési árt 30 krajczárban szabta meg. 10 példány vételénél az ár 2 frt 40 kr. A szerző első sorban a papsághoz és tanító társaihoz fordul támogatásért, mint a kik a nép felvilágosítá- sára a legtehetőbbek.

— **Ráth Mór** könyvkiadóink egyik legjelesebbikének kitűnő vállalata Shakespeere színműveinek illusztrált kiadásából megjelent a 2-ik füzet. „Othello” 3 és 4 szín, a Cassel-féle kiadás világírri ké- peivel. Egy füzet ára 40 kr. — Továbbá Jókai Mór „Életemből” ezimű művében, igaz történetek, örök emlékek, humor, utelírás fejezetek alatt ecsetének fényes, a szívárvány minden varázsában ragyogó színével nem a költészet világát, mint regényeiben, hanem a valót festi. E műve majdnem önéletirásnak tekinthető s valóságos tükre ugy szer- retetre méltó egyénisége, mint lángszelleme fejlődésének. Egy füzet ára 40 kr. — Turgenjevnek, a világirodalom egyik büszkeségének összegyűjtött munkáinak első füzeté „Dimitri Rudin” megjelent. — Ő regényiben és elbeszéléseiben nem ködfátyol képeket, hanem az életet, az oroszországi életet mutatja a maga valóságában, remek rajzokban.

## KÖZGAZDASÁG.

\* **Tartós máz fatárgyak számára.** Ismeretes, hogy az idő viszontagságainak kitétt fatárgyak gyors rom- lásnak vannak kitéve, ha azok nem conserváltatnak. Sok ily conserváló anyag és eljárás ismeretes, melyek közül mint a legolcsóbb és legtartósabb a következő ajánlható: 500 grm. kékkő feloldatik 4 liter langyos folyóvízben és ez oldat ecset segélyével felkenetik a conserválandó fa- tárgyra, mint pl. fűvelgáji keretek, kerítés-oszlopok, léczek, deszkák és ezekhez hasonlókra. Midőn ez jól meg- száradt, ismét feloldatik 4 liter vízben 500 grm. vérlugsó, melylyel az említett tárgyak újból bevonatnak. Ennek folytán ferocyanréz vörösbarna színben képződik, mely a fára oly erősen tapad, hogy nemcsak az idő viszontagsá-

gainak áll tökéletesen ellent, hanem egyuttal távoltart minden moh- és zuzmóképződést is. Nemkülönbön sokáig ellentáll a tűznek is, mi szinte nem megvetendő előnye. Eme máznak tetszés szerinti szint adhatunk, t. i. lehet azt világosabb vagy sötétebbre készíteni. Az elmondott mennyiséggel körülbelül 25 m. terület vonható be és ez kerül nem egészen egy forintba, mi oly olcsó ár, hogy mindenki alkalmazhatja annál inkább, mert tapasztalatok bizonyítják, hogy e mázzal bevont éjszának fekvő kerítés móg tíz év multán is tökéletesen ép volt és vöröses szí- néből nem veszített sokat.

\* **A Peking-kaeca tenyésztését** ajánlja Kovácsnai Zsiga a „Gallus”-ban, megemlítvén, hogy ez legslább is ép oly szívós, ép oly könnyen nevelkedik fel, mint a közönséges házi kaeca; tömegesen pedig 2—3 annyi súlyra bírható fel, mint a hazai; e mellett sokkal gyengébb, izletesebb husa van, minek biztosítására a czikkirő egy példányt be is küldött. A szerkesztő Grnőicy Géza hoz- zájárulván az említett fajta díesretéhez, a következőket írja: „A küldött példány teljesen megéjszítva, belek nélkül 3 kiló és 800 gram súlyú volt; mája a libához hasonlő nagyságra, de izletességére ezt felülmúlta; zsírja a két liter meghaladta.” — „A legfényesebben kardoskodnak azonban a Peking-kaeca mellett a pénzügyörök, kik a fo- gasztási adók kivetésénél nem fogadják el kaecaszamba, hanem a lud után fizetendő magasabb fogyasztási adó- tétellel róvják meg mint ludat, a mint ez a küldött ka- casával is történt.”

## FELELOS SZERKESZTŐSÉG:

Dr. MAGYARI KÁROLY  
SZILÁGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN

Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Sz. 6805—1885.

tkvi.

## Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 82 frt 10 kr vételár hátalék tőke, ennek az esedékességtől 6% kamata követelésének kie- ligitése végett végrehajtást szanvedő Szuts Vasziljáné szül. Geronya Maria illetve késedelmes vásárló Kondrot Lajos ellen, ennek veszélyére és költségére a diódi I. rz. 99. sz. telekkönyvben A+ 1—14. rz. alatt foglalt fekvőeségei 884 frt megállapított kikiáltási árban Diód község előjárásági helyiségében 1886. évi május hó 8-án dél- előtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénz- ben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-oz 42. §-jelzett árfoylammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött ke- zéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után 2 egyelő részben az első 30 nap, a második 60 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Diód község előjáráságánál meg- tekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden, 1886. február 11-én.

Sz. 7110—1886.

tkvi.

## Arverezési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy ügyvéd Kerekes Mihály által képviselt Kec- kes Petru végrehajtató 300 frt tőke, ennek 1882. évi november 29-től járó 6% kamata 39 frt 42 kr költség, továbbá ugrancsak Kecses Péternek 160 frt tőke, ennek 1879. december 5-től járó 6% kamata 24 frt 35 kr eddigi költségek követelésének kielegítése végett végre- hajtatást szanvedők Onyiga Kostandin, Onyiga György és kiskoru Onyiga Nikulajnak a vládházi 135 sz. tjkben A+ 1—31. rz alatti fekvőkölöli illető 3/4 rész jutalékára 300 frt, megállapított kikiáltási árban Vláháza község előjárásági helyiségében 1886. évi május hó 19-én délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénz- ben, vagy pedig az 1881. évi t. cz. 42. §-jelzett árfoylammal szá- mitott értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után 2 részletben az első 15 nap, a második 30 nap alatt köteles a fel- tételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Vláháza község előjáráságánál meg- tekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden, 1886. február 25-én.

Sz. 2981—1885.

tkvi.

## Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró, mint tkönyvi hatóság által közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtatóak Bocloeu Simion végrehajtást szanvedő ellen 11 frt 5 kr tőke, 5 frt 50 kr eddigi és ezutáni költség s járuléki behajtása végett az abrudbányai kir. járás- bírószék területéhez tartozó Bucsum község 524. sz. tjkben foglalt következő ingatlanok: 3729. hrsz. szántó, 3730. hrsz. legelő 4 frt, 3787. hrsz. legelő 2 frt, 3955. hrsz. legelő, 3956. hrsz. kaszáló 4 frt, 5075. 5076. 5077. hrsz. kaszálók 11 frt, 5079. hrsz. kaszáló 7 frt, 5121. hrsz. legelő 2 frt, 5128. hrsz. legelő, 5129. hrsz. kaszáló 10 frt, 5209. hrsz. kaszáló 90 frt, 5213. hrsz. faház, 5214. hrsz. kert, 5215. hrsz. zuzda 6 nyil 197 frt, 5218. hrsz. kaszáló 5 frt, 5220. hrszám kaszáló 2 frt, 5234. hrsz. malom 100 frt, 6147. hrsz. kaszáló 7 frt, 6152. hrsz. kaszáló 5 frt, 6173. hrsz. szántó 15 frt, 6182/1. hrsz. kaszáló 11 frt, 6396. 6398. hrsz. kaszálók 14 frt, 6438. hrsz. ka- száló 14 frt, 6456. hrsz. szántó, 4458. hrsz. kaszáló 80 frt kikiáltási árban és tartozékai Bucsum-Polyán községben a községbázánál meg- tartandó nyilvános bírói árverésen 1886. évi június hó 11-én dél- előtt 10 órakor becsáron alól is, a becsár 10%-nak a bírói kikü- lött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő köteles a vételárnak felét 30 nap alatt, más felét az ár- verés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adó- hivatalnál 39425. sz. igazságügyminiszteri letéti szabályrendelet értel- mében lefizetni.

A m. kir. járásbíró, mint tkvi hatóság

Abrudbányán, 1885. évi december hó 28-án.

Gelei,  
m. k. járásbíró.

## Arlejtési hirdetmény.

Alsófehérmegye törvényhatósági bizottsága folyó évi február hó 25-én tartott közgyűlésében 20. jegyzőkönyvi szám alatt kelt határozatával Metesd községében egy esendőrségi laktanya felépítését 2570 frt 31 kr építési költségösszeggel engedélyezte.

Ezen munkálat fogantatásának biztosítása czéljából az 1886-ik évi május hó 22-ik napjának délelőtti 10 órájára az alsófehérmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati és szóbeli versenytárgyalás hirdettetik.

Versenyezni ohajtók felhívhatnak, hogy a fennebbi munkálatok együttes vagy egyenkénti végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes fel-

Sz. 2924-1885.  
tkvi.

## Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság által közzé tették, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Simina Maria és Anna végrehajtást szenvedők ellen 7 frt 40 kr tőke 4 frt 90 kr eddigi és osztáni költség s járuléka behajtása végett az abrudbányai kir. járásbíróhoz tartozó Abrudfalva község 937. sz. tkjében foglalt következő ingatlanok: 3544. hrsz. malom, 3845. hrsz. kert, 3546, 3547. hrsz. kaszálók 1377 frt, 3533. hrsz. kaszáló 51 frt kiküldési árban alórt tkvi hatóságnál megtartandó nyilvános bírói árverésen 1886. évi június hó 10-én délután 3 órakor becsáron adól is, a becsár 10%-nak a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett, elfognak adni.

Vevő köteles a vételárnak felét 30 nap alatt, más felét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adóhivatalnál 39425. sz. igazságügyminiszteri letéti szabályrendelet értelmében lefizetni.

A m. kir. járásbíró, mint tkvi hatóság  
Abrudbányán, 1885. évi december hó 16-án.

Gelei,  
m. k. járásbíró.

## Nincs többé gyomor baj!

A legujabb találmány a szenvedő emberiség gygyítására a híres

**GYOMORERŐSÍTŐ LIKÓR**

a legnemesebb gyökerekből készítve. Régi igazság, hogy a gyökerek és fűvekben található fel az elvezett egészségnek gygyoszere. — A nevezett gyomor-erősítő likórnak különös sajátsága, hogy a gyomorban savat nem okoz. Minden személyem iránti hittel mondhatom, hogy gyártmányommal tisztaságra, finomságra és gygyító erejére nézve egy szer sem mérkőzhetik és azért a t. ez. közönségnek örömmel jelenthetem, hogy gyomor-likőröm már sok gyomor-bajban szenvedőknek segített, a mit kezemből levő elismerési és hálaíratok bizonyítanak. — Egy üveg ára 60 kr.

Kapható a gyárosnál: **Kann Lipót**  
Budapest, Váci-körút 6C. sz. és **WEKSZLER FERENCZ** úrnál Nagy-Enyeden. 8-10

tételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig az alóirt hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezett írásbeli ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó művelet és részletes feltételek a nevezett m. királyi államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Az alsófehérmegyei kir. államépítészeti hivatal.  
Nagy-Enyeden, 1886. május hó 1-én.

## Hitdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség beces tudomására hozni, miszerint a Magyar-utczában Lázár Károly-féle házban (a Vágó-féle vendéglővel szemben) egy a jelenkor igényeinek megfelelő női, diszített és diszitetlen kalap

## DIVATTERMET

nyitottam.

Egyszersmint bátorodom annak dús berendezését a t. közönség beces figyelmébe ajánlani, valamint ezen szakmába vágó mindenféle átalakításokat elvállalok; szintugy nálam **szalma, filz és ápre** kalap állások a legjutányosabb árban kaphatók.

Pontos és szorgalmas kiszolgálással oda fogok törekedni, hogy a n. é. közönség megelégedését részemre kiérdemljem.

Számos látogatást kérve maradok mély tisztelettel

WEISZ IDA.

## Betegek és testi gyengeségben szenvedők elismerései az előrt felgyógyulásért.

Ama általános nagy feltűnést, melylyel a Hoff János féle maláta kivonat egészségi sör, a Hoff János-féle malátakivonat esokoládé, a Hoff János-féle maláta meli-czukorkák felléptek ezen esodálatra méltó három egykoru jelenség volt az, mely ezen megjelenést követte, a művelt Európa, most már Amerikának is közfelkiáltása, az összes belgyógyászati orvosok helyesli nyilatkozata, melylyel kapcsolatban vannak az érdem-érmekek adományozásai is, s végre az uralkodó koronás fők, hercegek és hercegnők kegyei, melyhez a számtalan udvarszállítói oklevél, és érdem kitüntetés is járul. Ezen kitüntetések száma ez idő szerint 63-ra emelkedett, s nem tekintve azt, hogy azóta az egészségügy terén bizonyos mozgalom is keletkezett, felléphetetlen marad. Kérjük a közönség nyilatkozataival, kiktől a gyáros levéltárában több százezer köszönő irat van eltéve.

**HOFF JÁNOS** udv. tanácsos urnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és németrendek lovagjának. A Hoff János-féle malátakivonat feltalálója s egyedüli készítőjének, Európa legtöbb fejedelmének udvari szállítója. Bécs, Gyárhelyiség: 2. s iroda gyári raktár Graben, Brennerstrasse 8.

Dr. Loeff főorvos és Dr. Porias főorvos ur hivatalos gygyjelentése a 2-ik számú helyőrségi kórház IV-ik osztályból Bécsben, így hangzik: a Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör s a maláta esokoládé, s különösen a malátakivonat is az idült mellbajban szenvedő betegek által igen kedvelt s ohajtott volt, hasonlóan a maláta esokoládé is az üdülőknel, az elgyengült emésztési képességnél súlyos betegségek után, igaz fűdítő s felettöbb kedvelt gygytájszer volt — elhagyott gyermekek megmentésére alakult védegyelet igazgatósága Bécsben, a mellbeteg gyermekek örvedetes javulásáról tesz jelentést, mely előrelátható reményre jogosít, hogy ezen gygytájszer folytatott használata mellett tökéletes gygyulás várható. Baró du Mont, született Bathhány úrnót a maláta sör és a maláta esokoládé gyorsan és tökéletesen megszabadította légeső-hurutjától. Dr. Hauer, az orvosi kar tagja Bécsben, a Hoff-féle malátakészítményeket csillapító és a legkittünőbb erősítő gygyyszernek nyilvánítja, s többek között így szól: kisebb hurutos bántalmakat és zihát a Hoff János-féle malátakészítmények gyorsan s alaposan gygyítanak. — A nehéz mellbetegek Hoff János-féle maláta gygytájszerrel folytatott használata mellett nemcsak nagy enyhülést fognak elérni, hanem életüket is tetemesen meghosszabbítják. Platenik Praeziska Bécsben, Fünfhans, Goldschlag-gasse Nr. 28. legszívélyesebb köszönetét fejezi ki a férjét gyötört gyomorhurut meggygyításáért s kéri köszönő nyilatkozatának a hasonló bajban szenvedők javára való nyilvánosság elé való hozatalát. — Két éven át gyötörtetve köhögés és gyomor-baj által, s csak is az egyedül valódi Hoff János féle maláta-készítmények használata által felgyógyulván, sziveskedjék ismét 13 palack maláta sört s 2 zacskó mellezukorkát küldeni, Cselov József, ruh akészítő, Rothenthurm-gasse Nr. 30. — A bécsi katonai lapok szerkesztője, Müller F. ur Bécs, Elisabetstrasse Nr. 15. mély köszönetét fejezi ki, makacs és rossz indultu köhögésének és mellbántalmának a Hoff János-féle maláta meli-czukorkák által való tökéletes meggygyításáért, miután minden más egyéb készítmények és gygyoszerekkel tett kísérletek teljesen eredménytelenek maradtak. — Dr. Seidl orvos ur Bécsben lakik Stadt, Pestalozzigasse Nr. 4. szóról-szóra ezeket írja: orvosi gyakorlatom ideje alatt Grázban s jelenleg itt Bécsben bő alkalom volt az ön maláta készítményeinek jóságát és kintünő voltát minden tekintetben pontosan kiismerni. Ugy a gyermekgygyászatban, mint a felnőtteknél is kintünő sikerrel használok azt a mellbetegek és a vérszegényeknél.

JEGYZET. Valamennyi hirdett malátakivonatnak, a mire egy a beteg, mint az orvos különösen ügyeljen. A valódi Hoff János-féle maláta készítményeknek a védjeggyel kell ellátva lenni. (A feltaláló Hoff János arczképe és Hoff János aláírása.)

Minden ismételésű elárúsító helység, könyomatn szines falragasszal jogosittatik fel az ismételésre.  
**Árak:** A valódi Hoff János-féle malátakivonati egészségi sör 1 palack 60 kr, 11 palack 6 frt 28 pal. 15 frt, 58 pal. 30 frt. 1/2 kiló maláta-esokoládé I. 2 frt 40 kr, 1/4 1 frt 30 kr, II. 1/2 kiló 1 frt 60 kr, 1/4 kiló 90 kr, III. 1/2 kiló 1 frt, 1/4 kiló 60 kr. Maláta-czukorkák 1 zacskó 60, 30 és 15 kr. Maláta-kiv. egy üvege 1.12, kisebb 70 kr. Gyermek-táplisz 1 frt. Egy maláta-fürdő 80 és 50 kr.

Főraktár Nagy-Enyeden: **WINKLER JÁNOS** kereskedésében és **KOVÁCS JÓZSEF** gygyosztárában. Gy-Felhevárt: Mihelyes Zs., Fröhlich J. gygytárában. Kolozsvárt: Csiki Lukács, Gergely Ferencz, Misselbacher J. B. N.-Szébenben: C. Bugarsky János Ferencz és fia, J. B. Misselbacher és fia. Tordán: Timbus és fia. 4-4

## Könyvnyomda

# Wokál János könyvárus és nyomdász Nagy-Enyeden.

Ajánlja jól berendezett

## KÖNYVNYOMDÁJÁT,

mely egy egész új nagy gyorssajtóval és a hozzá megkivántató betűkkel van ellátva; elvállal mindennemű és nyelvű **könyvek**, bármiféle **rovatos ivék, körlevelek, árjegyzékek, számlák, nász-, gyász- és vigalmi jelentések, név- és meghívó jegyek, tánczrendek, gygyosztári jelzetek, barom-utlevek, vásár-czédulák, hirdetmények**, bármily nagyságu **falragaszok**, — szóval minden e szakmába vágó munkák izléses kiállítását.

Különösen a **kir. közjegyzők, megyei s városi hatóságok és a községi előljáróságok**, valamint **takarékpénztárak** figyelmét bátor vagyok arra felhívni, hogy a hivatali szükségletekre megkivántató nyomtatványok gyors elkészítésére s a legolcsóbb árszámításra különös sulyt fektetek. — **A községi híroságok** részére szükséges nyomtatványokból raktárt tartok s azokból kis mennyiségben **koncz számra** is jutányos áron szolgálók. — Nemkülönbén ajánlom

## kölcsön-könyvtáramat,

mely áll **3200** magyar és német könyvből. A beállítás mindennap megtörténhetik. A részvénydíj nagyon csekély. Vidéki olvasók előnyben részesülnek. Végül ajánlom jól berendezett

## KÖNYVKÖTÉSZETEMET,

melyben mindennemű könyvkötői munkák, egyszerű, valamint arany metszésű könyvek, új díszmunkák felvállaltatnak, jutányos áron és gyorsan elkészíttetnek.

## Kölcsön-könyvtár

Nyomatott Wokál János könyvnyomdájában N.-Enyeden.

Szerkesztői

Nagy-Eny

A KIADÓHIV

hová

lap szellemi ré

közlemények k

Kiadóhiv

Wokál János köny

hová

az előfizetése

bérmertesen k

Kéziratok nem ad

Dr.

m. kir.

A megelőző súlyos veszteség nagy alak: dr. miniszterünk kö

Váratlanok lása, mert előha utóbbi évei is, me elő kellett készit masan érintett és nagyságát is könnyen pótolha

Hosszu s Jellemzők pedig — melyet mind sért — s főleg rásban, ugy hog nánt tartható sz daluságát, vagy t. i. több neki megfelelni, és p mint bíró előbb s legutóbbi évei s tanárt nézzük ményező volt, a legkittünőbb m zetó szalat nyujt világnak s közl örvendenek mi volt kisebb, e t lanok. Egy szó dalát röviden ki, ha azt mond s államférfi — egy nagy alak Mindezeke oly harczt is nemzet politika

T

— Né

Hia

S

A

Mi

A

Ne

Hó

Se

Öz

Ke

Hi

M

De

Vá

Ke

M

És

—

It

Ho